

Regulació socioecològica

NATURA URBANA. Durant el llarg període de temps que va de l'aparició dels humans, fa dos milions d'anys, fins fa uns 10.000 anys, hem estat nòmades i hem viscut dispersos sobre una gran extensió territorial, però amb una densitat de població molt baixa. I per això l'impacte sobre el medi ambient immediat va ser molt baix, local i es recuperava amb molta facilitat. Hi havia una regulació sobre els ecosistemes, els fèiem malbé, els explotàvem, però els donàvem temps per a recuperar-se.

Després, primer amb l'agricultura i la ramaderia, i després amb la revolució industrial els humans vam començar a impactar fortament sobre els ecosistemes, i, en alguns casos, a fer-los desaparèixer. L'impacte també era local, encara que en alguns casos començava a ser irreversible. Aquestes dues revolucions van contribuir al creixement exponencial de la població humana i a un increment alt en l'explotació de recursos i en el transport d'aquests entre les diferents parts del planeta. Això va establir per primer cop una interacció global entre tots els ecosistemes de la Terra amb l'inconvenient que no hi havia cap regulació com la que fèiem involuntàriament quan érem nòmades i aleshores s'esdevé una destrucció imparable de la biosfera. L'ecologisme amb les seves lluites, reclama com a imprescindible aquesta regulació: menys explotació de recursos, menys contaminació, menys ocupació dels pocs sistemes naturals que ens queden i, si es vol mirar des d'un altre prisma, menys consumisme i menys capitalisme desacomplexat.

Però el cert és que es fa difícil actuar i invertir la situació present, veient la indolència moral de la majoria de gent i la prepotència dels capitals amb el beneplàcit dels governs oligàrquics i els polítics ultracapitalistes que imperen en aquest moment en els països autoanomenats desenvolupats. Els interessa gent indolent per fer el que més els convingui. No volen veure que l'origen dels problemes socials: econòmics, culturals, de gènere... són els problemes ecològics perquè hi sortiren

perdent i deixarien de ser voluptuosament rics.

Si ens encaréssim els problemes socials, solucionaríem els problemes ambientals i permetríem una regulació sobre la biosfera. L'estratègia és fer-la des de la proximitat, minimitzant els consum de recursos i el transport globalitzat d'aquests i, sobretot, potenciant les relacions socials del dia a dia, parlant amb els veïns del costat. Ja se sap, quan bufen vents de canvi, alguns aixequen murs, les oligarquies, i altres construeixen molins, la gent. I són els molins els que ens proporcionen la farina, el pa, per viure.